

щабъ, отъ лѣво стоеше учителката Райна попъ Георгиева. Наоколо бѣха наредни воениятъ съветъ, комисаритѣ, въстаницитѣ, после множеството, което се натискаше да види по-отблизо. Мнозина се бѣха накачили по кжшитѣ.

Всички свалиха калпаци и започна осветяването. Гласътъ на попъ Груя гърмѣше. Свърши се службата. Освети се знамето и се предаде на учителката Райна. Държаха се и огнени слова.

ПЪРВИ УСПѢХИ

Късно вечерта получихме известие, че околни турци и черкези се опитали да нападнатъ с. Петричъ. Бенковски реши да отиде тамъ съ хвърковатата чета.

Бѣше 23 априлъ, Гергьовдень. Посрещането стана още потържествено, отколкото въ другитѣ села. Ние пѣхем, петричани плачеха отъ радостъ. Стариятъ попъ Христоско ни посрещна съ кръстъ и евангелие въ ржце, но забрави да ги поднесе за цѣлуване, а самъ цѣлуваше знамето и дрѣжжитѣ на ножоветѣ ни.

А после жени и момичета съ пѣсни и гайди, съ мотики и лопати на рамо излѣзоха вѣнъ отъ селото да копаятъ окопи. Следъ свършването на всѣки окопъ се залавяха на хоро.

По едно време се чуа гласове:

— Турци идатъ, черкези нападатъ!

Всички въоръжени мъже се нахвърлиха въ окопитѣ. Пушкитѣ изтрещѣха, приготвиха се за бой. Бенковски съ тола сабя въ ржка, яхналъ коня си, припускаше отъ укрепление на укрепление и насърдаваше юнацитѣ.

Щомъ нападателятѣ се надвесиха надъ рѣката и доближиха нашия окопъ, отвориха огънь. Тогава Крайчо знаменосецътъ възседна своя конь и поведе 20—25 конници и толкова пешаци презъ нивитѣ. Башибозуцитѣ налѣгаха и откриха огънь срещу нашитѣ, но като видѣха, че тѣ не бѣгатъ, сами турцитѣ взеха да се теглятъ назадъ. Но битката се почна.

— Удряйте, братя! — викаха всички, като че всѣки бѣше войвода.

Не се мина много време. Съгледахме презъ шумата, какъ турцитѣ отстъпватъ пълзешката. Единъ отъ тѣхъ бѣ раненъ. Отъ нашитѣ не пострада никой.

Гайдитѣ писнаха отново, залюля се хорото на пукъ на турцитѣ, които надничаха задъ баиритѣ.

На другия день втори пѣтъ турцитѣ нападناха, но и тогава въстаницитѣ отбиха нападението. Ворчо войвода уби главатаря на черкезитѣ и тѣ побѣгнаха...

Панайотъ Воловъ